

DAN TURELLS DAGBOG OM DØDEN

Det er vanskeligt ikke at læse Dan Turells sidste digtsamling »Tja-a Cha Cha« som en nedtælling mod døden. Som digterens lyriske redogørelse for sygdommens fremadskriden - aspejlet helt ud i digtsamlingens titel.

BØGER

Dan Turell: »Tja-a Cha Cha«. 80 sider. Borgens forlag. 188 kroner. udkommer i dag.

Det ene øjeblik kaster man sig ud på dansegulvet i endnu en energisk og opkvikkende cha-cha-cha. Så indtræffer den hurtigt fremadskridende katastrofe. Ki-loene rasler af, det bliver sværere at trække vejret, alt skrider. For den syge digter bliver det i stedet tid til en aflæmpet blues, en »tja-a cha-cha« om uvished og desparation og tidens knaphed. Hvordan går det? Tja-a. Hvorlangt er der igen? tja-a.

»Det er vanskeligt ikke at læse Dan Turells sidste digtsamling »Tja-a Cha Cha« som en nedtælling for-

torvsflise på Vesterbro til en gave sendt fra oven, er af indlysende grunde svundet ind. Det vælder stadig med ord-riffs, ord-jingler, underfundigheder om musik, byliv og tilværelsen i almindelighed - for man kan ikke holde en Karma Cowboy nede - men forfatteren har fået en dystert følgesvend i hverdagen og også Døden skal da ha' svar på tiltale!

»Ha Ha mand
Ha Ha mig
Den skide søk knogler
Kød blod & plasma
Ha Ha
Har Har
Hæde
Haf
Har Haf
Ha«

Man kan næsten høre den trodsige og satanisk selverkendende latter i den korte dødsang, hvor digteren udtrykker sin egen omvæltning til fortid i en suveræn og ordknapp beherskelse af sproget. Den fandenivoldske og sørgmuntre tone til trods, skal man dog ikke være i tvivl om hans grundlæggende

de vilkår.
»Hver morgen begynder mit forløb med en tirret rasende afmægtig protest mod mine vilkår. Hver midnat forsoner jeg mig udmattet, men værdigt med dem. Sådan går mine døgn.«

Generøst inviterer Turell læseren indenfor i et mareridt, der også rummer godt vejr. Til digte om at undslippe den krop, der langsomt smelter væk omkring stemmen og bevidsthedens spejl - øjnene, som han håber man stadig kan se liv i. Men også til et imponerende livsmød, der minder læseren om aldrig at vente på vidunderet, men opdage det for sine fødder.

ØL KRUMMER IKKE I SENGEN

Der kunne udestilles en stramt redigeret og isende samling døds-digte af disse 80 sider. Men det ligger netop ikke til Dan Turell i den grad at indskrænke per-

spektivet. Herregud! Lykken ligger jo netop i de små hverdagsbegivenheder. Slaget er netop ikke tabt, når man stadig har øje for forårsluften i Ryegade eller poesien i spritternes møde foran Brugsen. Selvom canceren tager kvæler tag, er det da ingen grund til at lade være med at lege med sproget, insisterer ukuelige Dan Turell og undlader at skrive den store sorte »Rejse Mod Døden«, som hans situation kunne have foranlediget til. Også en destruktiv livssituation rummer sit ying og yang, sin Gud og sin Gokke.

Et sted noterer den garvede entertainer, at han nu også er »extrainer« - på vej ud af rampelyset, der bliver ingen ekstranumre. Storm P'sk udbryster han: »Op med humøret! Der er altid positive synspunkter. Det afhænger alt sammen af hvordan man ser på det. Øl krummer ikke i sengen.« Og så behøver det jo ikke være en selv, der fejler noget, vel?

»NY EPIDEMI: Flere og

flere huse vender sig mod deres beboere. I en række tilfælde har der været tale om direkte kvælningsforsøg, i andre om spredte overfald og åbenlys passiv fjendtlighed. Hvad der har ført til en hidtil rolig husmasse til denne konsekvens er foreløbig ukendt, men måske allerede en af tidens største nye farer. Se tillægget »Boligen« 4. sektion.»

Dan Turells sidste digtsamling rummer ingen bitthed, ingen utrøstelig tristesse. Man fornemmer ekkoet af et fjernt »Satans osse! Det havde s'gu været rart med 30 år til«, men der spores ingen ærgrelse.

»Det er som det altid har været. Alfabetet er mit bedste legetøj. Jeg vil lege med det lige til det bliver for mørkt til at jeg kan se det.« Det gjorde Dan Turell til det sidste - legede. »Tja-a Cha Cha« er et smukt, livsbekræftende og sjældent ærligt indblik i et stort menneskes rejse mod det endelige mørke.

JES STEIN PEDERSEN